

Utveckling av "gatekeeper-begreppet"

bP 505/33

Kurt Törnqvist
Februari 1970

BP
505

UTVECKLING AV "GATEKEEPER"-BEGREPPET:

EN STUDIE VID FN:s RADIOTJÄNST

Abraham Z BASS: Refining the "Gatekeeper" Concept:
a UN Radio Case Study.

JOURNALISM QUARTERLY Spring 1969 ss. 69-72

Nyhetsinsamling och modeller för nyhetsflödet

Nyheterens flödesprocess bör indelas efter sina funktioner i kategorierna nyhetsinsamling och nyhetsbehandling. Forskarnas intresse bör koncentreras på nyhetsinsamlaren, eftersom det är denna person som fattar de betydelsefulla besluten, framhåller Bass i den ovan angivna artikeln.

Forskning vid FN:s Radiotjänst med avseende på dess historia och verksamhet och ett intresse för det relativt förbisedda forskningsområde som rör kommunikatorn och nyhetsflödet inom den institutionaliserade ramen gjorde att Bass kom att studera åtskilliga av de aktuella modellerna för nyhetsflödet, speciellt White's "gatekeeper" och McNelly's internationella "intermediary communicators". En närmare granskning i belysning av forskningen vid FN ställde modellerna i en tvivelaktig dager och ledde fram till en utveckling av dem. Arbetet vid FN:s radiotjänst presenteras först. Sedan diskuteras de tidigare teoretiska konstruktionerna och slutligen diskuteras en helt ny modell.

Nyhetsflödet vid FN:s radiotjänst

Den institutionella utformningen av nyhetsinsamling och nyhetsbehandling vid FN:s radiotjänst är likartad fast mindre än vid de bättre kända internationella sändarna sådana som Voice of America och BBC. Vid FN är all nyhetsinsamling och allt beslutsfattande centraliserat till en plats: nyhetsredaktionen för radio och TV. Denna nyhetsredaktion är den enda leverantören av nyhetsnotiser till de olika

UTVECKLING AV "GATKRENNING"-TEKNIKEN

EN STUDIE VID FWA, RANDOLPH

Abraham S. RASS; Redigering: "Casebook" Concept
a UN Radio Case Study.

JOURNALISM QUARTERLY Spring 1959 nr. 68-72

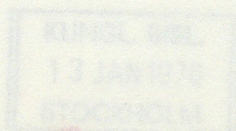
Nyhetssamling och meddelande för radiotjänst

Nyhetssamlingens tillämpning för indiana efter sina funktioner i kategorier nyhetssamling och nyhetsbehandling. För-
kända intressen för koncentrering på nyhetssamlingen.
efforterna för att denna person som fattar de betydelsefulla
besluten, framhåller dessa i den ovann nämnda artikeln.

Forskning vid FWA Radiotjänst med avseende på dessa frågor
sin och verksamhet och ett intresse för ett effektivt
reda forskningsområde som rör kommunikation och nyhets-
tjänst inom den institutionens område kända för att dessa
kom att stödas stärkta av de skriftliga modellerna för
nyhetstjänsten, speciellt White's "Casebook" och McHenry's
internationella "intermediary communication". En närmare
granskning i betydelse av forskningen vid FWA ställde no-
delarna i en tvivelsfullt bager och ledde fram till en ut-
veckling av dem. Arbetet vid FWA radiotjänst presenteras
först. Sedan diskuteras de tidigare teoretiska koncept-
tionerna och slutligen diskuteras en helt ny modell.

Nyhetstjänsten vid FWA radiotjänst

Den institutionella utformningen av nyhetssamling och ny-
hetsbehandling vid FWA radiotjänst är likartad i stort
än vid de bättre kända internationella sändarna sådana som
Voice of America och BBC. Vid FWA är alla nyhetssamling
och allt beslutande centraliserat till en plats: ny-
hetsredaktionen för radio och TV. Denna nyhetsredaktion
är den enda leverantören av nyhetsnotiser till de olika

språkavdelningarna, där nyhetsnotisen översätts och förbereds för egentlig utsändning. Avdelningen för radio och TV täcker hela detta område och är med avseende på sitt spridningsområde en intern nyhetstjänst.

Nyhetsredaktionens stab samlar material på samma sätt som andra korrespondenter vid ett FN-högkvarter skulle göra. Deras arbetsspråk är engelska eftersom det är snabbast och mest praktiskt med ett språk. Dessutom kan personalen på samtliga språkavdelningar översätta från engelska. Notisen är utformad som ett radiomeddelande och detta skrivs ned på teleprintrar, går vidare och distribueras till språkavdelningarna.

Sålunda finns det en ursprungsnotis, en standardiserad version som alla språkavdelningarna måste följa. Standardversionen innehåller en anvisning för nyhetens presentation. Språkavdelningarna samlar inte material för sina nyhetsrapporter, de bara översätter och modifierar med hänsyn till det regionala intresset det material, som de erhåller från centralredaktionen.

Dessa FN-nyheter sänds med kortväg från måndag till och med fredag, då generalförsamlingen har sina sessioner, men endast under fredagar under resten av året. Nyhetssummeringarna som sker på sjutton språk är på vardera fem, tio eller femton minuter och förmedlar nyheter angående FN-högkvarteret i New York, Europakontoret i Geneve eller övriga platser där FN-nyheter uppstår.

Det institutionella mönstret vid FN:s radiotjänst kan man också finna vid Voice of America och av ungefär samma skäl. Centralredaktionen ansvarar för nyhetsinnehållet, fastslår klart hur nyhetsurvalet bör ske och möjliggör för språkavdelningarna att koncentrera sig på översättning och stilistisk utformning. Ett enda kontor bestämmer därför vad som bör kallas för nyheter. Vid VOA i Washington är både staben och den nyhetsmängd som levereras långt större. I stället för att använda maskinpublicerade kopior, sänder VOA sin kopia från centralredaktionen till språkavdelningarna med teleprinter.

spårskvaderna, som nyhetsbyråerna överlämnat och för-
bereda för egentlig utställning. Avdelningen för radio
och TV söker hela detta område och är med svävande på
att spridningsområdet en intern nyhetsbyrå.

Nyhetsredaktionens stad samla material på samma sätt som
andra korrespondenter vid de FN-höskvarter skilja sig.
Dessa arbetsgrupper är engelska eftersom det är snabbast
och mest praktiskt med engelska. Dessutom kan personalen
på samtliga språkavdelningar översätta från engelska. No-
tisen är utformad som ett redaktionsmeddelande som detsamma
med på teleprinter, som vidare och distribueras till språk-
avdelningarna.

Sådana finns det en utprägnad, en standardiserad
version som alla språkavdelningarna måste följa. Standard-
versionen innehåller en avdelning för nyhetens presents-
tion. Språkavdelningarna skalar inte material för sina ny-
hetsrapporter, de bara översätter och modifierar med hän-
syn till det regionala intresset för material, som de ut-
går från centralredaktionen.

Dessa FN-nyheter skada med kortvåg från rådgivning till och
med frödar, då korrespondenterna har sina sessioner, men
endast under frödar under resten av året. Nyhetsbyrå-
ningarna som skapar på själva språk är på vardags fäst, till
eller femton minuter och förmedlar nyheter angående FN-
höskvarteret i New York. Korrespondenterna i Genève eller
övriga platser från FN-nyheter uppgår.

Det institutionella nätverket vid FN:s radiostation kan man
också finna vid Vödes et Americo och av nyheter samma skäl.
Centralredaktionen ansvarar för nyhetsinsamlingen, fastän
klart har nyhetsbyråerna för sig och nöjdheter för språk-
avdelningarna att koncentrera sig på översättning och et-
nisk utformning. Ett enda kontor bestämmer hälsa vad
som blir källa för nyheter. Vid VOA i Washington är både
staben och den nyhetsbyrå som levereras långt större. I
stället för ett användbart maskinutrustningskylor, sånder
VOA sin källa från centralredaktionen till språkavdel-
ningarna med teleprinter.

Denna nyhetsförmedling är en intern process, som ej är känd av lyssnarna. Sändaren är centralredaktionen och mottagaren är språkavdelningen. Centralredaktionen fungerar som en telegrambyrå, som samlar och sprider nyhetsnotiser. Språkavdelningarna är jämförbara med telegramredaktörerna på en tidning eller nyhetsredaktörerna vid en radiostation. Telegramredaktörerna frambringar inte nyheterna. De tar dem från en given källa, teleprinter, med dess inbyggda prioritetsordning. På många tidningar och radiostationer kommer endast en teleprinterlinje in. Telegramredaktörens frågeställning är hur den givna informationsmängden skall inpassas på det utrymme som finns tillgängligt. Frågan om vad som är nyheter har avgjorts av centralredaktionen.

Lewins "Gatekeeper"-begrepp

Av de masskommunikationsmodeller som prövades vid jämförelsen mellan den interna nyhetsförmedlingen vid FN:s Radiotjänst och vid andra telegrambyråer, syntes Gatekeeper-modellen vara särskilt relevant. När den granskades närmare, befanns den dock vara en historisk felapplicering av det ursprungliga "gatekeeper"-begreppet.

"Gatekeeper"-begreppet skapades ursprungligen av Kurt Lewin i hans socialpsykologiska arbete under andra världskriget. Lewins avsikt var att påverka kulturmönster, speciellt husmödrarnas inköpsvanor vad gäller livsmedel i krigstid. Han koncentrerade sig på frågan om hur och när psykologiska problem går över i icke-psykologiska och sökte efter de personer som fattar besluten och de platser där detta sker. Han använde enkäter och experiment i sin forskning.

När det gäller hur födan når familjens bord, presenterade han en "kanalteori". Enligt denna kommer livsmedlen till hemmet från handlaren, köksträdgården vid hemmet eller via direktinköp från en bondgård. "Födan rör sig steg för steg genom en kanal", med olika mönster för varje varuslag och inköpsväg". Livsmedlen rör sig inte av egen kraft. Födans väg i de olika kanalerna och dess rörelse i en viss riktning avgörs av en "gatekeeper", skrev Lewin. Lewins "gate-

Denna nyhetsförmedling är en intern process, som ej är
 känd av lyssnarna. Sändaren är centralredaktionen och mot-
 tagaren är sändningsstationen. Centralredaktionen fungerar
 som en telegrafbyrå, som samlar och sorterar nyheter och
 sändningsstationerna är sändare med telegrafredaktionerna
 på en tidning eller nyhetsredaktionerna vid en radiostation.
 Telegrafredaktionerna fungerar inte nyheter. De får
 den från en given källa, telegrafisterna, med dessa ingår
 prioritetssändning. På många ställen och radiostationer
 kommer endast en telegrafist till in. Telegrafredaktionerna
 frägsställningar är hur den givna informationen skall
 ingå på det nyhets som finns tillgängligt. Frågan om
 vad som är nyheter har avgjorts av centralredaktionen.

Lewins "Gatekeeper"-begrepp

Av de masskommunikationsmedier som provades vid jämförelse-
 sen mellan den interna nyhetsförmedlingen vid RW:s Radio-
 stjänst och vid andra telegrafbyråer, syntes Gatekeeper-
 modellen vara särskilt relevant. Här den granskades när-
 mare, eftersom den också var en klassisk tillämpning
 av det ursprungliga "gatekeeper"-begreppet.

"Gatekeeper"-begreppet skapades utifrån en av Kurt
 Lewin i hans socialpsykologiska arbete under andra världskriget.
 Lewin avsåg att studera kulturmöten, spe-
 ciellt medlemmarnas inbördes förhållanden vid olika livsstadier
 i gruppen. Han koncentrerade sig på frågan om hur och när
 psykologiska problem går över i socialpsykologiska och såk-
 te efter de personer som fattar beslut och de platser
 där detta sker. Han använde enkäter och experiment i sin
 forskning.

Här det gäller hur tiden på familjens bord, presenterande
 kan en "kanalteori". Enligt denna kommer livsmöten till
 honom från handlingen, köksstället vid hemmet eller via
 direktkontakt från en bondgård. "Tiden rör sig för steg
 genom en kanal", med olika hinder för varje varuslag och
 inköpsväg. Livsmöten rör sig inte av egen kraft. Möderna
 väg i de olika kanalerna och dessa förelser i en viss rik-
 ning avgörs av en "gatekeeper", skrev Lewin. Lewins "gate-

keeper" är den person som bestämmer vilka matvaror som används av den lilla grupp, familjen, som denna person är medlem av.

Överföringen av "gatekeeper"-begreppet till masskommunikationsforskningen

En direkt överföring av "gatekeeper"-begreppet till masskommunikationsforskningen skulle ha inneburit att detta begränsades till marknadsundersökningsområdet; mönstret för hur familjan erhåller nyheter. Nyhetsmedier är tillgängliga vid tidningsståndet, genom postabonnemang eller via radio och television. En av familjemedlemmarna, kanske den som med råd och samtycke av de andra gör livsmedelsinköpen, väljer också familjens nyhetsläsning och nyhettittande. Andra familjemedlemmar kan tillfredsställa andra val av nyheter genom alternativa kanaler, liksom i fallet med livsmedel. Alla Lewins element finns där: en person väljer åt en liten grupp i vilken han är medlem med gemensam användning som mål.

Den verkliga överföringen av "gatekeeper"-begreppet skedde emellertid när forskare i journalistik hittade denna mening, som gjordes i förbigående av Lewin: hypotesen "gäller inte bara för matvarukanaler utan också för nyhetsnotisernas rörelse genom vissa kommunikationskanaler i en grupp, för flyttning av gods och för individernas sociala rörelse i olika organisationer". Notera att meningen om nyhetsnotiserna slutar "genom vissa kommunikationskanaler i en grupp".

Den första artikeln om "gatekeepers" i masskommunikationslitteraturen saknade de avgörande understrukna orden.

David Manning White sade att Lewin hade "påpekat att en nyhetsnotis' rörelse genom vissa kommunikationskanaler berodde på detta faktum att vissa områden inom kanalerna fungerade som grindar".

Lewin skrev också att "den första diagnostiska uppgiften är att finna den verkliga "grindvaktaren". White citerade detta helt korrekt. Hans nästa steg var att meddela att

medskapet är den person som bestämmer vilka läroplaner som användas av den lilla gruppen, läroplanen, som denna person är medlem av.

Överföringen av "gatskepp"-begreppet till kommunikations- och medierforskningen
En direkt överföring av "gatskepp"-begreppet till kommunikationsforskningen skulle ha inneburit att detta begreppades till marknadsundersökningsområdet; men det förklarar lättligan erfarenheter, nyheter och tillägg till tidningsområdet, genom godkännande eller utvärdering och television, för av lokaljournalerna, kanske den som med råd och samtycke av de andra för livsmedelskonferens, vilket också lämnade nyhetsinslag och nyhets-tittande. Andra lokaljournalerna kan tillräckligt ofta väl av nyheter genomläsa relevanta kanaler, liksom i tillägg med livsmedel. Alla dessa element finns där: en person väljer åt en liten grupp i vilken han är medlem med genom att använda sig av...

Den verkliga överföringen av "gatskepp"-begreppet skedde emellertid när forskare i journalistik hittade denna mening, som gjordes i förhållande av Lewin, hypotesen "förklarar inte bara för massmedier utan också för nyheter". Notiserna rördes genom vissa kommunikationskanaler i en grupp, för flyttning av gods och för individerna utomstående rördes i olika organisationer. Några av meningarna om nyhetsområdena sätter "genom vissa kommunikationskanaler i en grupp".

Den första artikeln om "gatskepp" i kommunikationsforskningen skrevs av David Manning White och att Lewin hade "påpekat att en nyhetsartikel rördes genom vissa kommunikationskanaler för att på detta sätt att vissa områden kunde kanaliseras fungerade som gatastråk".

Lewin blev också att "den första statistiska uppgiften för att kunna den verkliga "gatastråket". White citerade detta helt korrekt. Hans nästa steg var att redovisa att

han hade funnit en "grindvaktare". Det förefaller som om att hans första steg borde ha varit att analysera situationen för att bestämma vem som var en "gatekeeper".

White betraktade varenda människa på ett tidningskontor som väljer nyheter som en "gatekeeper". "En historia överförs från en "gatekeeper" till en annan i kommunikationskedjan". För sin studie valde White telegramredaktören på en mindre landsortstidning. Arbetet bestod av att värdera de skäl som redaktören angav för att inte använda förkastade nyhetsnotiser. Redaktören kan ha valts först av White och senare av Walter Gieber, eftersom de tyckte att han var en individ i nyhetsflödet som var lätt att studera.

Denna tonvikt på telegramredaktören var ett missgrepp. Telegramredaktören är inte beslutsfattare i nyckelposition. När det gäller internationella radiosändningar, skulle en "gatekeeper"-studie av Whites typ ha valt ut en redaktör av det slag som finns på språkavdelningarna. Den viktigaste positionen finns emellertid inte där utan på centralredaktionen vilken motsvarar nyhetsbyråns redaktion.

Modellen för "mellanliggande kommunikatorer"

John T McNellys modell för internationella "mellanliggande kommunikatorer" kräver också granskning. Han gjorde en "schematisk presentation av steg-för-stegflödet - genom en serie av "gatekeepers" eller mellanliggande kommunikatorer - av en nyhetsartikel av internationellt slag. Han följde en nyhetsnotis' väg från reportern, som varseblir händelsen via olika nyhetsbyråer till telegramredaktören och fram till läsaren. McNelly följde White's definition av en "gatekeeper", inte Lewin's.

Varje steg behandlas likartat. Inget försök gjordes att differentiera de skilda funktionella rollerna hos de olika nyhetsförmedlare som var inkopplade. Läsaren placeras av McNelly vid slutet av kedjan, eftersom han enligt McNelly behandlar nyheten på samma sätt som alla de andra "grindvaktarna" i modellen. Allmänheten betraktas bara som en annan kommunikator, som om allmänheten institutionellt sett var ytterligare en del av nyhetsförmedlingen.

har hade funnit en "grundskrift". Det följde som om
att hans första steg borde ha varit att analysera situa-
tionen för att bestämma vem som var en "gatekeeper".

White betraktade varanda människa på ett tidningskontor
som väjter nyheter som en "gatekeeper". "En historia över-
förs från en "gatekeeper" till en annan i kommunikations-
kedjan". För sin studie valde White telegramsredaktören på
en mindre landsortstidning. Arbetet bestod av att värdera
de artiklar som redaktören angav för att inte användas för nä-
sta nyhetsblad. Redaktören kunde välja först av White
och senare av Walter Giesek, eftersom de tyckte att han var
en individ i nyhetsbladet som var lätt att studera.

Denna förväntning på telegramsredaktören var ett missgrepp. Te-
legramsredaktören är inte beslutnings i nyhetsbladet.
När det gäller internationella radioberättelser, skulle en
"gatekeeper"-studie av White typ ha varit ut en redaktör
av det stora krets på centralbyråerna. Den viktigaste
positionen finns emellertid inte där utan på centralredak-
tionen vilken motvarar nyhetsbyråns redaktion.

Modellen för "selektionen av kommunikationer"

John T. McNellys modell för internationella "selektionen av
kommunikationer" kräver också granskning. Han gjorde en
"systematisk presentation av steg-för-steg-förfarandet - genom
en serie av "gatekeepers" eller selektionen av kommuni-
kationer - av en nyhetsbyrå av internationellt slag. Han
följde en nyhetsbyrås väg från rapporten, som var till-
gänglig via olika nyhetsbyråer till telegramsredaktören
och från till läsaren. McNelly följde White's definition
av en "gatekeeper", inte Lowin's.

Varje steg behandlas likartat. Inget förbruk gjordes för
differentierna de olika funktionella rollerna hos de olika
nyhetsförmedlarna som var inblandade. Läsa rollerna av
McNelly vid slutet av kedjan, eftersom han enligt McNelly
behandlar nyheten på samma sätt som alla de andra "grund-
skriftarna" i modellen. Allt annat betraktas bara som en
annan kommunikation, som om alla arbeten internationellt
sett var ytterligare en del av nyhetsförmedlingen.

En ny modell för nyhetsförmedling

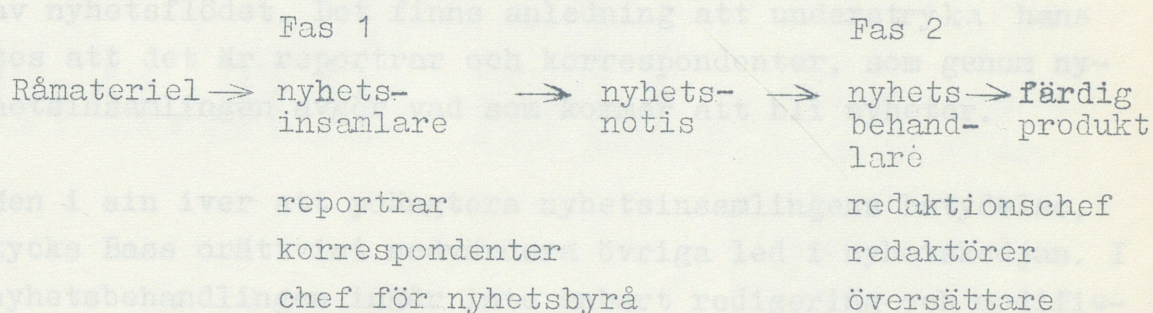
Nyhetsflödet bör enligt Bass delas i två delar med olika funktioner, nyhetsinsamling och nyhetsbehandling.

Nyhetsinsamling kallas den aktivitet som reportrar och korrespondenter utövar och som leds av en chefredaktör eller en chef för en nyhetsbyrå. Dessa samlar information och förbereder nyhetsnotiser i överensstämmelse med accepterade mönster. Detta är telegrambyråns uppgift. Detta är också vad centralredaktionen för radio och TV vid FN gör. Lokalreportrar, ledda av en chefsredaktör, påminner om en liten nyhetsbyrå, som med avseende på sin institutionella struktur överensstämmer med en telegrambyrå. Åtskilliga tidningar, sådana som New York Times och Washington Post, säljer till och med sin egen stabs arbete till andra.

Nyhetsbehandling kallas handläggningen och utnyttjandet av nyhetsnotisen. Den består av redigering, översättning eller modifiering med hänsyn till lokala behov. Detta är förändringar inom själva nyhetsnotisen. Huvudfrågan huruvida notisen är en nyhet ställdes av nyhetsinsamlarna som förde in den i nyhetsbehandlingens förlopp.

Kommentarer

Figur 1. Internt tvåfasflöde av nyheter.

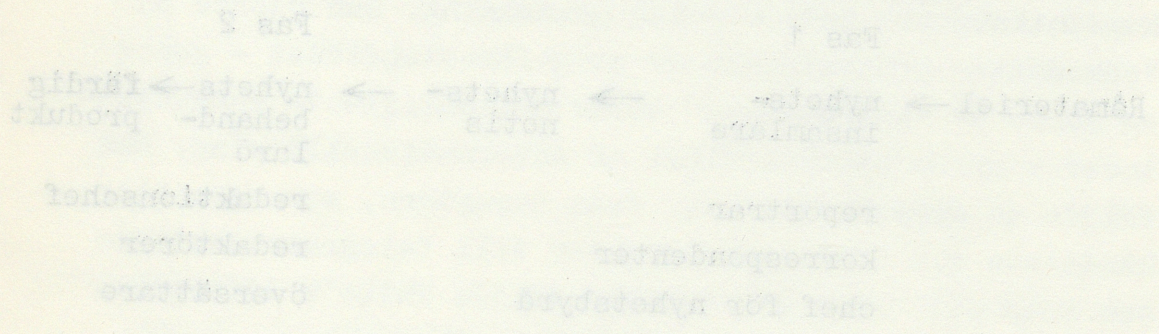
Modellen som har införts i denna uppsats (Figur 1) visar det "interna tvåfasflöde av nyheter" som uppträder inom nyhetsförmedlingen. Det delar nyhetsrummet i två delar som är funktionellt åtskilda, nyhetsinsamling och nyhetsbehandling.

Översättning

En ny modell för nyhetsredaktion i två delar med olika
Nyhetstjänst för enklare och lättare i behandlingen av olika
funktioner, nyhetsinsamling och nyhetsredaktion.
...
Nyhetsinsamling, nyhetsinsamlare, nyhetsinsamlare och
korrespondenter, nyhetsinsamlare som leder av en nyhetsinsamling
eller en öst för nyhetsinsamlare. Dessa nyhetsinsamlare
och förtäring nyhetsinsamlare i överensstämmelse med
tjänst modeller. Detta är telegrafnyhetsinsamlare. Detta är
också vad centralredaktionen för radio och TV vid
telegrafnyhetsinsamlare, ledas av en chefredaktör, nyhetsinsamlare
liten nyhetsinsamlare, som med avseende på sin funktionella
struktur överensstämmer med en telegrafnyhetsinsamlare. Åskiljda
tidningar, såsom som New York Times och Washington Post,
skiljer till och med sin egen stabs arbete till andra.

Nyhetsredaktion kallas handläggningen och uttrycket
av nyhetsinsamlare. Den består av redigering, översättning
eller modifiering av nyheter till olika delar. Detta är
förändringar inom stiftelse nyhetsinsamlare. Huvudnyhetsinsamlare
vill notera är en nyhet skiljda av nyhetsinsamlare som
förde in den i nyhetsredaktionen förlopp.

Figur 1. Intern tvärsnitt av nyheter.

Modellen som har beskrivits i denna uppsats (Figur 1) visar
det "interna tvärsnittet av nyheter" som uppträder inom
nyhetsredaktionen. Det delar nyhetsrummet i två delar
som är funktionellt skilda, nyhetsinsamling och nyhets-
redaktion.

Förändringen i de sätt på vilket nyheterna institutionellt behandlas, visas i den nya modellen som beskriver utvecklingen från råmaterial till notiser då reportrar och korrespondenter utformar sitt material. Denna nyhetsnotis överförs sedan till andra sidan ett rum eller till andra sidan jordklotet till nyhetsbehandlarna som skapar en gemensam nyhetsprodukt, en avslutad produkt klar för konsumenten.

Läsaren eller lyssnaren handskas inte med nyheterna som om det vore en serie av nyheter som passerade över hans bord under en arbetsdag. Han befinner sig utanför själva nyhets-hantering. Han är inte en del av pressen. Han handskas med en färdig produkt, en tidning eller en nyhetsutsändning.

De skilda stegen i modellen för det interna tvåfasflödet av nyheter med råmaterial, nyhetsnotiser och färdig produkt gör det lättare att peka ut var de avgörande besluten angående vad som är nyheter fattas. Forskningens intresse bör därför koncentreras inte på nyhetsbehandlingen som White gjorde, inte heller på den odifferentierade kedjan av nyhetsmän som McNelly gjorde, utan på nyhetsinsamlingen, om forskningen skall ägnas de personer i kommunikationskedjan, som fattar de viktigaste besluten, hävdar Bass.

Kommentarer

Bass fäster med rätta uppmärksamheten på själva uppkomsten av nyhetsflödet. Det finns anledning att understryka hans tes att det är reportrar och korrespondenter, som genom nyhetsinsamlingen avgör vad som kommer att bli nyheter.

Men i sin iver att poängtera nyhetsinsamlingens betydelse, tycks Bass orättvist nedvärdera övriga led i nyhetskedjan. I nyhetsbehandlingen ingår inte enbart redigering och modifiering utan även ett urval, vilket Bass inte tycks tillmäta någon större betydelse. På grund av utrymmesskäl tvingas redaktören på en nyhetsbyrå, en tidning eller radio/TV att välja ut endast en mindre del av det omfattande nyhetsmaterial för transmittning, publicering eller sändning. Dessa "gatekeepers" fattar därför också genom sina urval avgörande beslut om vad som kommer att bli nyheter för läsare och lyssnare. En nyhet, som hamnar i papperskorgen och ej publiceras eller utsändes blir trots nyhetsinsamlarens ansträngningar ändå ingen nyhet.

7
Förändringen i de sätt på vilka nyheter rapporteras
behandlas, visar i den nya modellen som beskrivs i
ingen från material till material till material och korre-
spondenter utöver ett material. Dessa nyheter ska
läsa sedan till andra sidan ett två eller till andra sidan
förhållande till nyhetsbehandlingen som skapar en annan ny-
hetsprodukt, en annan produkt för kommentar.

Ännu en eller fyra gånger behandlas inte med nyheter som en
det vara en serie av nyheter som passerar över från bord
under en arbetsdag. Man definierar så vidare själva nyhets-
behandlingen. Man är inte en del av processen. Man handskar sig
om färdig produkt, en tidning eller en nyhetsutgåva.

De olika stegen i modellen för den interna tvärfunktionen av
nyheter med material, nyhetsmaterial och färdig produkt är
det bättre att säga ut var de avgränsade beståndsdelarna
vad som är nyheter, texter, förhållanden, intervjuer, etc.
för koncentrera sig på nyhetsbehandlingen som ett steg
det, inte heller på den differentierade kedjan av nyheter
som McNelly gjorde, utan på nyhetsmaterial, en förhållande
skall ägas de personer i kommunikationskedjan, som tilltar de
viktigaste beståndsdelarna, såsom baser.

Kommentarer

Den väntar med detta uppmärksamhet på några uppgifter
av nyhetsmaterial. Det finns en del av nyheter som
tas ett till ett rapport och korrespondenter, som genom ny-
hetsbehandlingen avger vad som kommer att bli nyheter.

Men i sin iver att påstå nyhetsmaterialens betydelse,
tycks den arkiverat nedvärden övriga led i nyhetskedjan. I
nyhetsbehandlingen ingår inte enbart redigering och mobilis-
ering utan även ett utval, vilket inte bara innebär att
någon större betydelse. På grund av utrymmets begränsning
beträffar på en nyhetskedja, en tidning eller radio-TV ett
välja ut endast en mindre del av det omfattande nyhetsma-
terial för transmission, publicering eller ännu. Dessa
"nyhetskedjor" eller ännu också genom sina utval av-
runda beslut om vad som kommer att bli nyheter för läsare
och lyssnare. En nyhet, som hamnar i pappraskarpen och ej
publiceras eller sänds ut, trots nyhetsmaterialens an-

KUNGL. BIBL.
17 FEB 1970
STOCKHOLM